

Drama og kontrast

CD: Under Richard Egarrs ledelse fra cembalokrakken har Academy of Ancient Music spilt seg gjennom mye av Handels instrumentalmusikk for Harmonia Mundi. Med denne utgivelsen er tiden kommet for Triosonaterne i opus 2 og opus 5.

DET ER EN UTGIVELSE SOM fascinerer, fordi musikerne blåser et annet liv inn i musikken enn det som har vært gjengs. Det treffer noen karakteristiske sider ved komponisten. For det første får vi blick for hvor selvbevisst Handel strekker seg for å overgå instrumentalsjangerens erkjente mester, Arcangelo Corelli. Det snakkes ofte om Handel som fullender av sjangerne han tar fatt. Det har ofte ledet til en mer polert og balansert versjon av ham enn denne, der Handels iver i konkurransen med sitt forbilde får en ny dynamikk inn i verkene.

I samme retning leder Egarrs eksplisitte oppfatning av at også instrumentalmusikken hos Handel må betraktes i lys av vokale idealer, som dramatiske scener med nesten operarisk tilsnitt, heller enn ut fra kontrapunktiske idealer.

HVORDAN KLINGER DET så? Frasene bendes og bøyes, strekkes og tøyes på grensen mot det manierte. Vi kjenner det igjen fra Egarrs soloutgivelser som cembalist, men får en helt ny orkestral palett gjennom Academy of Ancient Music. Det er som om instrumentene synger til oss, i dramatiske opptrinn.

For min del har jeg stor sans for både innfallsvinkelen og utførelsen, fordi det løfter Handel ut av båsen for det velproporsjonerte og avklarte, og kaster ham inn i et drama.

Academy of Ancient Music/Richard Egarr

G.F. Händel:
«Triosonater, op. 2 & op. 5»
(Harmonia Mundi)

Full av drama.

DRAMATISK ER OGSÅ Joachim Kwetzinsky i sin sammenstilling av to russiske komponister, Sjostakovitsj og hans yngre venn og samtalepartner, Sjtsjedrin, under overskriften polyfone dialoger. Det dreier seg om utvalg fra hver av komponistenes respektive samlinger, «24 preludier og fuger», som stilles sammen slik at de kommenterer hverandre.

Kwetzinsky formidler begge komponistene på en utmerket måte, klanglig transparent og rytmisk stringent, som yter hver av dem rettferdighet. Men resultatet formidler ikke en stemmevev der de to står distinkt og likeverdig fram. Sjostakovitsj' musikalske verden låter nemlig atskillig rikere, framfor alt med en større sangbarhet enn Sjtsjedrin, som låter mer maskinmessig og – etter hvert – monotont.

Joachim Kwetzinsky, klaver

«Polyphonic Dialogues»
(2L)

Kontrasterende komponister.